Anul II de apariţie zilnică, No. 116.

4 PAGINI 2 LEI

Sâmbătă 20 Octombrie 1934

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Bdl Regele Ferdinand No. 5.
ARAD.

Redacţia pentru Banat: TIMIŞOARA, Hotel „Ferdinand" camerele Nr. 21 şi 22.

DIRECTOR:
CONST. I. ŞTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 3 după amiazi

Note zilnice

Privind asasinatele politice comise anul acesta, şi mai cu seamă ultimile două ale căror victime au fost Regele Alexandru şi Louis Barthou, se constată — şi faptul este confirmat de cercetări — că există o internaţională ocultă care caută ca prin crime să zdruncine, să distrugă actuala situaţie a Europei, schimbându-i configuraţia geografică, după alte planuri. Ceice doresc mai fierbinte acest lucru, sunt statele revizioniste în cap cu Ungaria.

Coraborând acestea, cu cele scrise eri — că Gömbös este ofiţer de stat major — şi cu faptul, sigur azi, că atentatul dela Marsilia, a fost pus la cale în Ungaria, se poate constata că revizionismul maghiar şi-a asociat forţele anarhice şi teroriste ale autonomiştilor croaţi. Şi din cercetările poliţiilor şi siguranţelor, rezultă că acţiunea criminală este în curs de executare, că lucrează după un plan bine stabilit; că agenţii crimei sunt împrăştiaţi în toate colţurile continentului, lucrând cu o artă desăvârşită întru escamatarea răspunderilor şi complicităţilor.

Se ştie de altfel că lojile masonice şi societăţile oculte, îşi recrutează membrii dintre oameni revoltaţi din oarecari motive, cărora interesaţii din fruntea ocultei organizaţii cu scop internaţionalizator (înţeles într'un numit fel de jidanii fără ţară din capul francmasoneriei). Şi unde pot fi găsiţi mai uşor aceşti nemulţumiţi, decât în societatea zisă „aleasă" a Ungariei, care abia aşteaptă după pleaşca pe care crede că va pune mâna asociindu-se cu criminalii „de evită" sau ordinari ca Gheorghieff-Kelemen?

Toate aceste constatări, vor fi discutate de conferinţa Micei Înţelegeri, în şedinţa sa de azi — Vineri — şi după cele ce se comunică dela Belgrad, consiliul va fixa condiţiunile, cari vor fi înaintate Ungariei, pentru clarificarea situaţiei internaţionale. Nu ştim cum se va clarifica si-cum când se ştie precis că la Janka-puszta s'a pus la cale atentatul şi că atentatorii au fost instruiţi de ofiţerii statului major maghiar. De asemeni, Bulgaria, va fi obligată să clarifice anumite puncte echivoce.

După clarificare, trebuie să vie sancţiunile, cât mai aspre, pentru ca nebunii, cari prin crime caută să se răsbune contra istoriei care a făcut dreptate, să se răzvete minte!

In natură e sădită dreptatea. Orice act atrage după sine consecinţe inexorabile. Că acestea vin mai de vreme sau mai târziu, nu interesează. Dar dreptatea odată făcută, nu mai poate fi stârbită sau dejucată de nici o silă şi de nici o svârcolire, cât de nedreaptă ar fi ea!...

Credem dar că în consiliul de la Belgrad, minţile luminate adunate acolo, vor chibzui în aşa fel încât ordinea actuală să fie garantată şi consolidată în pofida tuturor orbăcăelilor şi atentatelor cari vor trebui să înceteze odată cu prăvălirea de acum a revizionismului.

La intervenţia ziarului „Reggel"

Citim, că serviciul tehnic al municipiului a promis că pietrile cu cari e pavată Calea Banatului vor fi scoase şi înlocuite cu asfalt. Foarte frumos că oraşul se gândeşte să îmbunătăţească această stradă, unde casele sunt într'un „delirium tremens" permanent, din cauza sguduirii produsă de trecerea vehiculelor — uşoare şi de mare tonaj — peste blocurile de piatră ale străzii. Dar frumuseţea acestei intenţii este... murdărită numai de puţin tembelism sau cum să-i mai zicem! Căci intenţia de care vorbiam mai sus, s'a născut numai după ce redacţia ziarului „Reggel" s'a mutat în acea stradă şi numai după ce numitul ziar a intervenit la serviciul tehnic pentru pavarea cu asfalt. Noi am atras atenţiunea primăriei asupra acestui lucru încă din vară. Insă nu s'a sesizat nimeni.

E lucru tare de ruşine. Căci, prin aceasta, dovadă ne dă serviciul tehnic, că pentru el, în Arad, nu este presă românească, ci numai ungurească. Probabil aşa se spune la loja francmasonă... Nu?

Dar trecând peste aceste, cerem şi noi, pavarea cu asfalt a Căii Banatului!

s. mic

Sancţiuni elocvente

După protestele Ungariei în contra acuzelor ce i s'au adus — proteste cari nu spun, nu dovedesc nimic — iată că ungurii voesc să treacă la fapte.

Şi încep frumos. N'am înregistrat — şi cum era să înregistrăm dacă n'a fost! — participarea nici unui delegat al Ungariei la înmormântarea Regelui Alexandru. Dacă ei se scuză atât de mult şi afişază regrete false, de ce nu — chiar şi tot fals — s'au gândit să trimită pe cineva care să prezinte condoleanţele lor? Au simţit şi ei că obraznicia ar fi prea provocătoare.

Şi încă ceva:

Aflăm că Ministerul de interne al Ungariei, a interzis apariţia unei reviste *săptămânale* pe timp de 15 zile, deoarece această revistă publicase un articol ofensator pentru memoria regelui Alexandru al Jugoslaviei.

Decizia de suspendare precizează că asemenea publicaţii *primejduesc interesele externe ale Ungariei.*

Ceeace vrea să spună că Ministerul de interne maghiar, ia apărarea celui atacat şi ponegrit de revista în chestiune.

Serios? Şi încă ce drastică pedeapsă a aplicat! I'auzi domnule! să nu laşi o revistă »săptămânală« să apară *timp de 15 zile.* Adică: odată. Şi iată cum motivează ei sancţiunea: »că a semenea publicaţii primejduesc interesele externe ale Ungariei«.

Da? Aşadar profanarea memoriei unui rege nu însemnează nimic pentru Ministerul Ungariei? Credem şi noi, odată ce acel rege le-a fost o piedică pe care au înlăturat-o atât de mişeleşte!

Dar chiar şi 'n cazul când ziarul ar fi fost definitiv suspendat, iar pedeapsa ar fi fost motivată cum se cuvine, tot o dovadă despre sentimentele Ungariei este faptul că revista în chestiune şi-a permis să scrie ce-a scris. Opinia ziarelor este opinia publică a unei ţări. Atât că în acest caz opinia ţării e refulată de frică.

Zadarnice sunt toate încercările de apărare! Ce-a făcut, e făcut şi pedeapsa nu va întârzia!

Despre interesele cari au determinat repunerea statuii lui Fábián Gábor

— Sau: cum vrea d. dr. Ursu să se aleagă primar? —

In câteva şire s'a anunţat eri, că statuia lui Fábián Gábor, doborîtă în noaptea de 3 spre 4 Septembrie, a. c., a fost repusă pe soclul din parcul de peste drum de biserica lutherană. Se promitea în acele şire, că azi, vom arăta motivele cari au determinat comisia interimară — recte pe preşedintele ei, d. dr. Ion Ursu — să ia această măsură. Dar, înainte de a trece la expunerea motivelor cari au determinat gafa aceasta a comisiei interimare, credem că e bine să facem un mic istoric al chestiunei.

Cum sa 'ntâmplat?

In „Ecoul" apărut cu data de Miercuri 5 Septembrie, într'o notă laconică — dată anume în felul acesta pentru a nu apărea ca provocatori — se scria: „*Azi noapte, făptaşi necunoscuţi au aruncat în noroiul parcului din faţa bisericii luterane, unul din cele două busturi aşezate acolo, şi anume al lui Fábián Gábor...*"

Presa maghiară, peste cele scrise de noi, a scris despre infractori necunoscuţi, scrîind apăsat, că ce-i ce-au comis faptul, l au comis dintr'o păcătoasă poftă de a fura, părere — notaţi bine — însuşită de către primarul oraşului — preşedintele comisiei interimare — d. dr. Ion Ursu.

A doua zi în numărul cu data de 6 Sept, am arătat, că nu poate fi vorba de hoţi, pentru că ei n'ar fi răsturnat bustul în aşa fel ca să facă sgomot, cum s'a făcut, ci l-ar fi răsturnat în aşa fel ca să nu

(Continuarea în pag. IV-a)

Regele Alexandru

Cuvântare rostită în sala festivă a Academiei Teologice din Arad, cu ocazia înmormântării Regelui Alexandru I al Serbiei, de

2) **F. Teonţiu**

Din momentul când, pe Sava şi Dunăre s'a tras prima ghiulea de tun şi până în momentul când la sunetul trompetelor învingătoare, a încetat fulgerarea armelor, comandantul armatei, Regentul Alexandru, n'a abandonat nici în cele mai grele clipe câmpul de luptă, nu s'a îndepărtat nici cât de soldaţii săi şi n'a încetat să-i îmbărbăteze, trăind tot timpul cu ei în tranşee, fiindule exemplu viu de eroism şi insuflându-le credinţa într'o victorie sigură.

In zilele de amară încercare, când viteaza armată sârbă, atacată în faţă de armatele a două imperii, cel german şi austriac, iar în spate de slugile lui Koburg din Bulgaria, trebuind să-şi părăsească patria şi trecând peste Albania ca să se retragă în insula Corfu, Regentul de atunci Alexandru, deşi foarte grav bolnav, a făcut fapte ce nu vor fi nici când uitate. El n'a părăsit ţara decât atunci, când s'a putut încredinţa că într'adevăr şi cel mai de pe urmă soldat s'a urcat pe vapor spre a se duce în Corfu.

In acele clipe grele, înainte de a-şi părăsi ţara, el trimite guvernului francez o telegramă memorabilă în care zicea:

„Srbia vişe nema, ali voiska ostaie" (Sârbia nu mai există, dar armata rămâne).

Şi într'adevăr, s'a putut vedea mai târziu, că armata a rămas pentru ca să-şi ducă la bun sfârşit misiunea sa.

Din Corfu, Regentul Alexandru face o călătorie la Paris şi la Londra, pentruca să câştige toate cele de cari avea nevoie armata sa, pentruca să-şi poată continua lupta şi să-şi realizeze năzuinţele sale. Este primit foarte bine, atât în Franţa cât şi în Anglia, şi primind ajutorul nelimitat al acestor două mari puteri, el se reîntoarce în Corfu, unde între timp armata sa se refăcuse complect. Şi cum a păşit în mijlocul soldaţilor săi, s'a observat imediat o nouă înviorare, moralul întregei armate fiind atât de mult ridicat, încât în Iulie 1916 reintră din nou în luptă pe frontul dela Salonic.

Inainte de a începe ofensiva, Regentul a spus: „Soldaţi şi fraţi astăzi când păşim din nou în vâltoarea focului, nimeni să nu aibe decât un singur gând: vii sau morţi, să facem marea şi puternica Ţarevină a tuturor jugoslavilor".

Efectul acestor idei preconizate de Regentul Alexandru îl putem vedea foarte bine, căci în Septembrie, frontul dela Salonic este nimicit şi sârbii obţin victoria dela Gorniciovo, iar în 21 Decembrie armata intră victorioasă în Bitolia, gonind pe inamic mai departe, peste Vardar şi peste Niş. Oraşul Niş este ocupat de sârbi în ziua de 12 Octombrie 1917 de unde ei pleacă şi-şi fac intrarea triumfală în Belgradul regal.

Este interesant că Regentul Alexandru cu mult mai târziu, abia în 17 Septembrie 1918, a fost înaintat în gradul de general, deşi comanda cu multă destoinicie întreaga armată sârbă, ducându-o din victorie în victorie.

In ziua de 16 August 1921, Regele Petru slăbit de bătrâneţe şi liniştit că lasă ţara în mâinile unui mult mai încercat şi vrednic conducător, închide ochii pentru totdeauna. In aceiaşi zi, Alexandru urcă tronul părintelui său, cu numele de Alexandru I, rege al sârbilor, croaţilor şi slovenilor, preluând în mod formal conducerea statului, conducere pe care de altfel o avusese şi până aci timp de 7 ani.

(Continuarea în pagina II).

Jugoslavia a cerut explicaţii Ungariei

Trimisul special al ziarului „Universul" la Belgrad, scrie:

Sunt informat din sursă serioasă că guvernul jugoslav a cerut, în mod oficial, la Budapesta, explicaţiile necesare, cu privire la organizaţia teroristă funcţionând pe teritoriul ungar şi cu privire la dovezile dăunate până acum că atentatul a fost pregătit pe teritoriul ungar, la Janka Puszta.

Demersul acesta al guvernului jugoslav, după cât mi-se afirmă, ar urmări deocamdată un răspuns oficial şi suficient explicativ al guvernului ungar, răspuns care se aşteaptă să sosească la Belgrad Vineri, ziua conferinţei consiliului Micei Înţelegeri.

In legătură cu aceasta se remarcă aci atitudinea din ultimile zile a presei ungare, care atacă vehement statul cehoslovac, căutând să producă o intrigă între Cehoslovacia şi Jugoslavia.

Cercurile politice de aci consideră această încercare de diversiune a presei maghiare ca eşuată dela început.

Delaţiune cu orice preţ

Budapesta ţine cu orice preţ să scape din chinga dovezilor că a fost amestecată în odiosul atentat dela Marsilia. A dat ordin haldăilor din presa statelor succesorale şi din cea a statelor amice, ca prin orice ştiri fanteziste, să arunce bănuiala de complicitate şi asupra altor state. Şi presa ascultă. Anunţă, că 'n Cehoslovacia la 10 km. de Praga, într'o pădure, există o casă înconjurată cu ziduri de câte 10 metri grosime, şi că 'n acea casă este o şcoală de teroriştі. De altă parte. că Regele Alexandru urma să fie asasinat încă la Sofia şi că cei ce voiau să-l asasineze au şi fost arestaţi. Simple braşoave. pentru că ştirile gazetelor minoritare, rămân neconfirmate.

Folosiţi bateriile
„Galvani"

ROMÂNIA
Primăria Municipiului Arad
Serviciul economic

Nr. 29.137/1934.

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţă generală, că proximul târg regnicolar în oraşul Arad, se va începe cu ziua de 2 Noembrie 1934 şi va dura 5 zile, adică până la 6 Noembrie 1934.

In ziua de 2 Noembrie sa ve ţine târg de vite cu copite crăpate şi târg de marfă, când vor putea desface marfa numai locutorii din Arad, iar în ziua de 3 Noembrie târgul de cai şi de marfă la care vor putea desface marfa şi comercianţii şi industriaşii din alte părţi.

In zilele de 4, 5 şi 6 Noembrie se va ţine exclusiv târg de mărfuri pentru comercianţii din Arad şi alte părţi.

Arad, la 15 Octombrie 1934

Preşedintele Comisiunei Interimare:
A. Constantinescu ss.
Secretar general:
Olariu ss.

Pentru conformitate:
Indescifrabil.

Cinematograf CENTRAL

Programul de azi:
Comedia muzicală a lui Bus Fekete László

Fiicele Excelenţei Sale

renumitul film cu marile staruri
Nagy Kató, Willy Fritsch, Adele Sandrock, Hansi Niese, Gustav Waldau, Lizi Holzhuh

Reprezentaţiile
la orele 5, 7.15 şi 9.15 seara
Preţuri normale.

SELECT
(Crucea Roşie)

Programul de azi!

Astă seară, la mine!

Jenny Jugo, Paul Hörbiger, Theo Lingen

Reprezentaţiile
la orele 5, 7.15 şi 9.15 seara

CORSO

La orele 5, 7¼, 9¼
Cea mai mare revistă a tuturor timpurilor

CARIOCA

Fetele dela Rio de Janeiro
Creaţiune nouă de dans
CARIOCA

Biletele se vând de azi pentru Sâmbătă şi Duminecă!

Domnişoară, cunoscând bine lucrările de birou şi maşina de scris, caută loc de dactilografă sau funcţionară într'un birou. Oferte la Administraţia ziarului »Ecoul«.

Viaţa sportivă

Gloria CFR în ascensiune

— Matchul cu CAO —

Simpatica echipă românească şi-a revenit în forma ei de altă dată, spre marea satisfacţie a sportmenilor arădani. Gloria ne-a procurat din nou momente palpitante de sport adevărat, jucând cu elan şi dovedind o technică superioară, constatări cari ne îndrituesc a crede că va deţine unul din locurile de onoare ale clasamentul divizionar.

Revidimentul acesta îmbucurător coincide cu împăcarea generală ce s'a produs în conducerea echipei, încă înainte de recenta adunare generală. Pentru acest gest de întâietate a intereselor sportului românesc în faţa ambiţiilor personale, felicităm că'duros întregul număr de membri ai Gloriei.

Şi le suntem recunoscători — fiindcă efectele n'au întârziat să se producă. Jucătorii echipei au azi moralul foarte ridicat şi iubirea de club din nou recâştigată. Adăugaţi procesul acesta psihic technicei de care dispun gloriştі şi vă veţi explica îndată jocul produs de ei în probele cu Chinezul şi AMEFA, pe cari trebuia să le învingă cu cel puţin trei puncte diferenţă, dacă cineva s'ar îngriji ca arbitrii oficiali ar da dovadă de mai multă competenţă şi autoritate, pe lângă alte condiţii de probitate profesională, căci, în ultimele ocazii dela Arad şi Timişoara, ne-am convins că prea puţin sunt demni de a li se încredinţa fluerul. In curând, pacostea sportului rotund va fi problema arbitrilor, azi adevăraţi tirani, în mâna cărora un match depinde de bunul lor plac şi incompetenţă.

Şi fiindcă ne am îngăduit această digresiune, ilustrăm afirmaţiunile noastre cu numele arbitrului Fabris, care ne-a furat o categorică victorie contra Poloniei, printr'un arbitraj mai mult decât scandalos.

Trebue ca să fie înmormântat dictonul nou că împotriva arbitrului nu se poate juca. Unor anumite echipe din divizie li-s'au tălhărit mai multe victorii graţie acestui dăunător sistem.

Gloria joacă, Duminică, la Arad, cu puternica formaţie orădeană CAO, în rândurile căreia activează excelenţii internaţionali Chirolu şi Covaci, vedetele match ului cu Polonia.

O ocazie rară pentru gloriişti de a culege sincere aclamaţii, dacă se vor comporta ca în match-ul cu Crişana. Hustig, Faur, Igna, Barbu şi mai ales, Dobra, trebue să lupte cu ultimul strop de energie spre a asigura două puncte preţioase echipei d-lui Nestor Blaga.

Amintim orădanilor că tot în rândurile lui CAO joacă centrul mijlocaş Juhász, jucător de clasă, însă extrem de dur şi provocător. Gloriştilor le cerem mult calm în faţa pornirilor acestui jucător, spre a evita un mare scandal, CAO fiind decisă să nu părăsească Aradul înfrântă.

Scontăm o victorie categorică a Gloriei, dacă echipierii nu vor păşi încrezuţi pe teren, ci decişi a lupta cu un adversar cu mari posibilităţi de goal.

Ripensia—România

Ce nedreptăţi se pot strecura în probele de foot-ball — ne face o dovadă excelenta echipă clujeană *România*, cu un „11" pur sânge, care era să fie eliminată din devizie, în urma unor maşinaţiuni de club. România rămânând în divizie, a cucerit trei mari victorii contra Universităţii, Crişanei şi CFR-ului, dintre cari ultimele două au învins la scor echipa campioană Venus.

Barajul aspru şi repetat la care a fost supusă România — a fost, de fapt, o bună ocazie ca această echipă să fie pusă

(Continuarea în pagina III-a.)

In tot acest răstimp, dela urcarea sa pe tron, s'a silit muncind din răsputeri, să dea o înflorire, din toate punctele de vedere, cât mai mare regatului său. A căutat pe toate căile să înroneze iubirea în spiritul evanghelic, între cele trei ramuri slave destul de distincte cari formează statul unificat. S'a interesat de viaţa publică în toate amănuntele ei, făcând mai multe călătorii prin ţară, pentru o mai bună înţelegere la faţa locului a tuturor dorinţelor poporului său.

Cu toate eforturile şi cu toată dragostea ce i-o purta poporul, n'a reuşit însă să-şi îndeplinească pe deplin bunele sale intenţiuni, şi pentrucă pe ici, pe colo, sub îmboldiri haine de din afară se vedeau unele mişcări agitate, Regele Alexandru căutând să menţină intacte graniţile trasate cu atâta jertfă, ajunge să se vadă silit ca în ziua de 6 Ianuarie 1929, să suspende constituţia şi să înroneze un regim, care a fost în multe ţări fatal, regimul de dictatură, în care generalul Jivkovici supranumit „leopardul" a jucat un rol dintre cele mai importante.

Din fiecare şir al manifestului adresat ţării cu această ocaziune, se vede clar că prima grijă a Regelui era numai binele poporului şi al regatului său. Şi tocmai pericolul care ameninţa cu destrămarea unirii poporului său, a fost cel mai puternic motiv care la determinat pe rege să preia asupra sa întreaga responsabilitate.

Intenţiunile şi scopul actului dela 6 Ianuarie şi 3 Octombrie se pot vedea foarte bine şi din cuvintele regelui, adresate unor delegaţiuni din ţară. Aşa, delegaţilor Banovinei de Dunăre el le zicea: „Spuneţi tuturor şi fiecăruia, că nici un fel de graniţe, nici o despărţire nu poate exista în interiorul ţării noastre, noi suntem un singur popor şi o singură ţară, nimic şi nimeni nu ne poate despărţi, suntem: Jugoslavia şi jugoslavi".

Aceste idei nu le-a părăsit Regele Alexandru — după cum ştim — nici chiar în clipa morţii, căci ultimile cuvinte au fost: Păstraţi Jugoslavia.

In ceeace priveşte politica externă, Regele Alexandru a fost unul dintre cei mai aprigi apărători ai păcii. N'a dorit nimic mai mult, decât ca regatul său să rămână aşa după cum este şi trebuie în mod natural să fie.

Dorinţa aceasta l-a determinat să caute şi să lege alianţe noui şi sincere, şi-aceiaşi dorinţă l-a făcut să colaboreze într'o admirabilă armonie cu România şi Cehoslovacia, în puternica organizaţie propagatoare de pace, care este Mica Antantă. Dreptatea şi pacea, pe altarul cărora şi-a dat viaţa, l-au determinat să cutreere Turcia, România, Bulgaria şi să facă ultimul său drum în Franţa.

Grija pentruca poporului său să i se dea putinţa a se desvolta în linişte, era preocuparea lui de căpetenie.

Şi dacă Regele Alexandru a fost un mare om de stat şi un foarte bun rege, nu mai puţin a fost şi un tot aşa de bun soţ şi un părinte nu numai pentru cei trei copilaşi ai săi, ci şi pentru toţi copiii oropsiţi ai sorţii, din ţara sa. Nenumărate acte de binefacere a făcut acest om. Zeci de studenţi a întreţinut la studii în streinătate şi în ţară, din averea sa personală. Tot din banii săi personali, a înfiinţat la Belgrad pentru studenţi şi vestitul cămin „Dom Alexander I".

Dar nici cei mai mici nu au fost uitaţi, căci Regele Alexandru, era cu elevii dela şcolile primare, într'o permanentă corespondenţă, învrednicindu-i cu răspunsuri le şi sfaturile sale regale, ori de câte ori aceşti micuţi i-le solicitau.

Iată faptele măreţe pe cari le-a făcut omul rege, care-a fost Regele Alexandru în timpul acestei scurte vieţi. Iată pentruce, suprimarea figurii slavului glorios, proslăvit atât în timp de pace, este astăzi atât de mult regretată, nu numai de poporul său care plânge necontenit, ci şi de lumea întreagă.

Eroul acesta călăuzitor de neam, omul acesta cu o minte atât de limpede şi chibzuită, omul, de o moralitate şi înfăţişare ascetică, chezăşia întregirii pământului jugoslav şi făuritorul nouiei conştiinţe jugoslave şi-a închinat întreaga viaţă, numai şi numai pentru binele şi fericirea oamenilor şi iată cum au înţeles oamenii să-l răsplătească!

Regele Alexandru nu mai este astăzi. El a fost răpus de fanatismul unei tâmpite răsbunări. Jertfa sa ne face însă, ca analizându-ne conştiinţa, să ne dăm seama de nimicnicia sufletului nostru negru, orbit de patimi, să ne dăm seama că inimile noastre sunt cu totul lipsite de lumina adevărată şi creştină care ar trebui să le inunde. La graniţa de sud-vest a ţării noastre, un popor de care nu suntem legaţi numai prin gradul de înrudire al familiilor domnitoare, ci de care ne leagă idealurile, jertfele şi suferinţele cari au fost şi sunt identice cu ale noastre, poporul sârbesc îngenunchiat la picioarele catafalcului pe care-şi doarme somnul de veci Regele Alexandru, acest popor varsă azi multe lacrimi de mare şi adâncă durere.

Alături de acest nobil popor, înfierând cu toată energia fapta diabolică făurită de mintea unor hrube diplomatice ce se mai hrănesc şi azi cu speranţa himerică a unui vis nebun, alături de naţiunea sârbă pe care o îmbrăţişăm cu toată dragostea, asigurând-o de prietenia şi ajutorul nostru nelimitat, se ne îndoim şi noi genunchii aci în depărtare şi să lăsăm ca lacrimile noastre frăţeşti să picure şi să sărute'n tăcere pământul, căci lacrimile sunt cea mai scumpă recunoştiinţă pe care o mai putem aduce drept omagiu la sicriul regelui mort. Să facem o cruce pravoslavnică şi să zicem cu toţii un „Amin" pentru odihnirea sufletului eroului ce va trece în baladele sârbeşti, a eroului care ne-a fost un devotat prieten şi frate, a eroului „Unificator de patrie şi a soldatului celui mai credincios al păcii I Karagheororghevici Karagheorghevici.

F. Teodor

Dacă iubiţi adevărul; dacă aprobaţi campaniile noastre de salubritate naţională, aveţi singura posibilitate de a susţine eforturile noastre: PLĂTINDU-VĂ ABONAMENTELE şi ABONÂND PE AMICII VOŞTRI.

În jurul anchetei dela vama Jimbolia

— O dezminţire — care nu dezminte nimic —

D. Eugen Volrap, şef de vamă din Jimbolia, care a făcut o reclamaţie neîntemeiată contra d-lui N. Demetriade, director al poliţiei de frontieră Jimbolia şi contra d-lui P. Munteanu, comisar la această poliţie, a avut neplăcerea ca ancheta provocată de reclamaţia sa neîntemeiată să stabilească multe lucruri grave în sarcina sa personală şi în sarcina unor subalterni, în timp ce, aceiaş anchetă, n'a stabilit nimic compromiţător împotriva celor doi poliţişti.

De rezultatul anchetei ne'am ocupat şi noi, arătând, sumar, măsurile imediate ce s'au luat împotriva vameşilor vinovaţi.

Printr'o întâmplare, care nu este o simplă scăpare din vedere, presa din capitală nu s'a ocupat de această anchetă. La Jimbolia ciripesc şi vrăbiile despre felul cum s'a aranjat d. Eugen Volrap cu reprezentanţii din Timişoara ai ziarelor „Curentul" şi „Dimineaţa". Şi ceace ciripesc acolo şi vrăbiile, s'a verificat prin absenţa totală a ştirilor în legătură cu ancheta dela Jimbolia, în coloanele numitelor ziare.

„Dimineaţa" a fost totuşi mai norocoasă: un redactor al ei, din capitală, în trecere prin Bănat, a înregistrat ceeace n'a voit să înregistreze Bănciulescul ei timişorean.

Şi de data aceasta însă, Bănciulescul timişorean (pe care „Dimineaţa" la taxat *apaş de presă* în anul 1924; a se vedea comunicatul din colecţie) a fost mai „şmecher". S'a pus pe Volrap să dea o dezmintire. Şi ziarul — probabil şi la sfatul apaşului Bănciulescu — a dat curs dezminţirii, pe baza afirmaţiilor simple ale şefului de vamă Volrap, deci ale celui anchetat şi găsit vinovat.

Astfel fiind, dezminţirea din „Dimineaţa" nu dezminte nimic.

Ea dovedeşte însă, încă odată, că în Bănat „Dimineaţa" e prost reprezentată.

Unde minte Volrap?

Ancheta dela vama Jimbolia a fost făcută de un inspector general al vămi şi un inspector general de garanţă.

În „dezminţirea" sa, şeful de vamă Eugen Volrap spune: „S'a stabilit existenţa faptelor reclamate în sarcina poliţiştilor. In contra subalternatului nu s'a stabilit absolut nimic compromiţător, ceeace se poate controla oricând".

Mai întâi, o nedumerire: de unde ştie şeful de vamă ce conţine raportul de anchetă al celor doi inspectori? Nu credem. Deci: a face afirmaţiuni categorice în legătură cu concluziile la care au ajuns anchetatorii, e cel puţin riscat.

Şi apoi minciuna: Eugen Volrap, în dezminţirea sa, afirmă că s'a stabilit existenţa faptelor reclamate în sarcina poliţiştilor — şi nimic compromiţător împotriva vameşilor.

Da?

Atunci, cum se face că anchetatorii n'au luat nici o măsură împotriva poliţiştilor, ci împotriva vameşilor, trimiţând chiar în faţa comisiei speciale pe Ioan Răşină dela vamă? Şi că a fost suspendat acest Ioan Răşină?

Lucrul acesta se spune negru pe alb şi în „dezminţirea" d-lui Eugen Volrap, apărută în „Dimineaţa" de duminecă 14 Oct. (provincia).

De aceia spunem noi că „dezminţirea" aceasta nu dezminte nimica, şi că „Dimineaţa" a fost prost servită în cazul dela Jimbolia de către corespondentul ei din Timişoara, apaşul Bănciulescu, care n'a spus nimic în legătură cu această anchetă. (Pentrucă adevărul nu-l putea spune, adevărul fiind contra d-lui Eugen Volrap, cu care „s'a pus bine"; şi pentrucă împotriva poliţiştilor nu putea să trimită nimic „Dimineţii", aceştia fiind nevinovaţi).

Lucruri cari nu reies din anchetă

Dar pe noi nu ne interesează serviciul de ştiri al „Dimineţii" în Bănat. Treaba direcţiei acestui ziar dacă nu s'a convins încă de valoarea morală şi de probitatea profesională Bănciulescu, care în 1921 a suferit o condamnare penală, şi despre care ziarele „Adevărul" şi „Dimineaţa" afirmau în 1924 (cu drept cuvânt!) că e apaş de presă.

Pe noi ne interesează numai stările de lucruri dela Jimbolia, chestiunile care au format obiectul anchetei mixte a organelor ministerelor de finanţe şi interne.

Repetăm: raportul de anchetă a fost depus şi s'au luat unele măsuri *împotriva vameşilor.*

Se pare însă că ancheta nu s'a extins asupra tuturor faptelor de care s'au făcut vinovaţi vameşii dela acest important punct de frontieră.

Astfel, credem că ancheta n'a căutat să stabilească împrejurările în care şeful de vamă dela Jimbolia s'a dat drept căpitan în rezervă, când gradul lui este numai de plutonier.

Nu s'a stărut asupra contrabandei de stupefiante, care au fost înlocuite pentruca la analiză să reese că e vorba de... bicarbonat de sodiu.

Nu s'a stăruit asupra activităţii hitleriste a şefului de vamă Eugen Volrap pe vremea când a funcţionat la Cernăuţi (deşi există o scrisoare foarte interesantă în legătură cu această activitate).

Asupra acestor lucruri vom stărui noi mai pe larg. Cu atât mai vârtos, cu cât şeful de vamă Eugen Volrap se laudă că are rude la Ierusalim (direcţia vămilor) şi că aceste rude vor avea grijă ca ancheta făcută la vama Jimbolia să nu atragă după sine sancţiunile de rigoare.

Aceste sancţiuni vor trebui să se producă — oricâte „dezminţiri" ar plasa vameşii din Jimbolia prin ziarele ce le stau la dispoziţie, graţie apaşilor de presă şi graţie puşcăriaşilor rătăciţi în presă. (Vezi aprecierile „Dimineţii" din Oct. 1924 la adresa corespondentului ei de azi; vezi sentinţa din Martie 1921 a Curţii Marţiale din Timişoara, prin care acelaş corespondent a fost condamnat la două luni închisoare corecţională).

Răspunderea Ungariei în faţa istoriei

Din cercetările întreprinse pentru descoperirea dedesubturilor atentatului odios dela Marsilia se evidenţiază tot mai pronunţată complicitatea Ungariei la crima care a răpus în plină vigoare pe Regele Alexandru.

Lagărul terorist dela Jankapuszta a servit unor bestii pentru instrucţii criminale, regi sate cu dibăcie care i-a asigurat lui Vlada Gheorghieff săvârşirea atentatului până şi în cele mai neînsemnate detalii.

Autorii tragediei delá Marsilia au mers cu precizia până acolo, că anticipat, şi au apropiat figura Suveranului sârb — printr'un manechin, asupra căruia au tras focuri de revolver.

În Ungaria, deci, la lumina zilei, atentatul a fost pus la cale sub directa atenţie a autorităţilor, a căror complicitate tocită nu mai poate fi contestată.

Ungaria regicidă — iată marea culpabilitate a statului vecin nouă şi prin această participare la crimă siguranţa păcii europene a fost adânc tulburată, sancţiunile putându-se deslănţui din moment în moment, după înmormântarea Regelui — erou, unul dintre cei mai temuţi adversari ai revizionismului maghiar, până când era în vieaţă.

Mobilul crimei a fost tocmai stavila ce-o opunea Regele Alexandru tendinţelor revizioniste maghiare, mai ales în momentul când propaganda pestană atinsese apogeul, fără a-şi fi putut ajunge şi scopul: revizuirea.

Când Ungaria s'a văzut în faţa eşecului acţiunii teoretice a revizionismului, şi-a imaginat o salvare recurgând la cultul violenţii, adecă la crima politică.

Deştepţi, cum se cred şi se declară mereu, ungurii şi-au întocmit acest program de suprimări fără să se gândească la faptul că vor fi descoperiţi, singura lor preocupare fiind înlăturarea marilor adversari, ca astfel statele interesate să slăbească şi apoi să profite ei pe urma tulburărilor interne din aceste state.

Prinşi, însă, în flagrant delict de crimă monstruoasă, după căderea celor două ilustre victime, se văd ameninţaţi de sancţiuni, cari nu vor întârzia să se producă.

Sancţiunile, însă, s'ar putea să însemne un război apropiat, Sârbia considerându-se îndreptăţită să-i declare acelora cari i-au ucis conducătorul.

Războiul — iată tema în faţa căreia ungurii au început să tremure şi să se ascundă după deget. De aici năvala de de comunicate şi desminţiri pornită dela Budapesta, căci războiul va însemna sfârşitul statului maghiar şi năruirea unui întreg edificiu de provocări intrigi ce a fost Ungaria timp de un mileniu.

Dar războiul va însemna o mare pierdere de vieţi şi bunuri ale multor state, o răspundere pentru care Ungaria este vinovată în faţa istoriei şi astfel, destinul ei de mâine nu ne mai interesează decât din acest punct de vedere.

Sancţiunile cari vor urma — am dori să fie cât mai puţin păgubitoare pentru continen-

(Continuarea în pag. IV)

Mari manifestări naţionale cu prilejul desvălirii bustului memorandistului Mihai Velici în Chişineu-Criş

Precum să ştie în ziua de 21 Octombrie a. c. va avea loc în comuna noastră desvălirea şi sfinţirea monumentului aceluia care a fost Mihai Velici. Cu acest prilej se va ţine o mare serbare şi va avea loc o manifestare de afirmare naţională, contra acelora cari prin minciuni şi tot fel de mijloace ilegale şi nepermise, caută să inducă lumea în eroare.

Zi de mare praznic este aceasta pentru noi românii şi mai ales pentru noi arădanii, care la drept vorbind am îndurat cele mai mari fărădelegi şi am avut de purtat cele mai gigantice lupte pentru a vedea odată liber pământul strămoşilor, să ne ştim în ţara noastră, stăpâni pe soarta noastră şi scăpaţi de toată umilinţa, de toată tortura şi cazna, de toată hula şi blăstămăţia de care au avut parte, dela duşmanii noştri de veacuri, românii vremurilor dinaintea noastră.

Întregei suflări româneşti de prin acestea meleaguri i se impune o datorinţă de om şi de român, de a participa la această manifestare naţională, pentrucă în această zi, pe lângă că se va pomeni şi comemora prin — desvălirea bustului, — marele luptător şi memorandist, fiu Chişineului, Mihai Velici, vom protesta şi vom răspunde revizioniştilor dela Budapesta şi celor de printre noi, — căci sunt cuibăriţi şi printre noi cu duiumul, — cari râvnesc acest pământ udat cu lacrimi şi cu sânge, că le dăm pământ, dar pentru mormânt.

Pentru ca lumea să poată participa dela depărtări mai mari, s'a aprobat din partea organelor C. F. R. reducere de 50%, iar pentru grupuri dela 40 persoane în sus, 60% reducere.

Monumentul va fi sfinţit de către P. S. Episcop al Aradului dr. Grigorie Comşa înconjurat de preoţi.

Guvernul va fi reprezentat prin d. ministru al cultelor Alexandru Lapedatu care s'a anunţat sosirea.

Cum s'a mai publicat, vor fi reprezentate toate asociaţiile de prin aceste locuri, precum şi Liga Antirevizionistă va fi repr. prin d. profesor universitar Ioan Lupaş, preşedintele ligei din Ardeal, şi mai multe coruri din Arad şi provincie.

Vieaţa sportivă

Gloria CFR în ascensiune

(Urmare din pag. II-a).

la punct, eşind cu totul refăcută, întărită şi decisă a-şi apăra culorile româneşti.

România contează, azi, printre primele echipe ale ţării şi credem că jocurile viitoare îi vor aduce noui şi răsunătoare victorii. Numele unui Chendreanu, Căpuşan, Felecan şi Criza, au început să circule şi să se facă cunoscute.

E o splendidă afirmaţie a sportului românesc — ascensiunea acestui club, odată ameninţat să fie pus la index în luptă cu oculta.

România joacă acum cu Ripensia, campioana din anii trecuţi, şi ea revenită în formă. Poate că va fi înfrântă, dar rămân victoriile de până aci — cea mai frumoasă justificare că echipa clujeană s'a impus prin propriile ei puteri să rămână în divizie.

Inainte, România! i. pg.

Cititorii „Ecoului", au drept la o reducere de 50% la baia Simay, dela 22—31 Oct., 1934, în schimbul acestui cupon.

Un Eveniment cultural la 27 Octombrie

Inaugurarea „Teatrului Bănatului"

Ne mai despart câteva zile până la deschiderea stagiunei, primului teatru bănăţean.

Sâmbătă 27 Octombrie va avea loc acest important eveniment cultural românesc.

„Teatrul Bănatului" **îşi deschide porţile în aceea zi cu operata comică de mare spectacol GIUDITTA, de celebrul** Fr. Lehar, **lucrare care până în prezent nu a putut să fie reprezentată, — din cauza greutăţilor tehnice şi vocale, — decât de Opera de Stat din Viena şi de Opera Regală din Budapesta.**

„Teatrul Bănatului" **şi-a ales dinadins această lucrare, pentru a se putea afirma din prima zi şi pentru a se plasa din primul moment alături de marile scene lirice europene. Nici un sacrificiu n'a fost destul de mare, pentru depunerea acestei cărţi de vizită a culturei româneşti în Timişoara, pentru cinstirea unui titlu scump bănăţenilor: „TEATRUL BĂNATULUI".**

Protagoniştii acestei premiere au fost aleşi dintre cele mai bune elemente vocale ale Companiei „Mărioara Cinšky".

În rolul capital apare d-na Eugenia Zaharia, **societară a Teatrului Naţional din Bucureşti, dotată cu o voce care a atras atenţia criticilor bucureşteni.**

In rolul primului tenor apare vestitul Igo Guttman, **românul care a fost ales la Berlin şi Viena să înlocuiască pe celebrul Richard Tauber.**

In rolurile secundare apare fostul prim tenor al Operei din Cluj, d. Ion Puican **şi una din speranţele scenelor Capitalei** d-ra Pussy Louis.

In rolurile de proză apar d-nii: Călin Bottez, **dela Teatrul Naţional din Bucureşti şi** Ion Focşăneanu, **dela Teatrul Regina Maria.**

Corul şi baletul compus din 60 persoane cu coreografia învăţată de maestrul Willy Marady **va evolua în bogatele costume lucrate în atelierele** „Teatrului Bănăţean" **şi atelierul** Kirity.

O montare fastuoasă cu decoruri foarte originale lucrate de pictorul prof. Georg baron v Loewendal **şi peste tot ochiul de maestru al celebrului regizor ieşan** Aurel Maican, **vor asigura spectacolului un nivel artistic european.**

Orchestra de 40 persoane va fi condusă de d. Radu Urlăţianu.

Biletele de vânzare la Casa Teatrului dela 10—12 şi dela 16—19. Telefon 102.

Rușinea dela Camera de muncă din Timișoara

— Autorul să fie prefectul dr. Dim. Nistor? —

In comisia interimară a Camerei de muncă din Timișoara a fost numit, recent, tipograful evreu, analfabet și scandalagiu, Constantin Rabinovici, condamnat definitiv la o lună închisoare corecțională, printr'o ședință a Curții de Apel din Timișoara, confirmată de Inalta curte de Casație și Justiție.

Informații din sursă guvernamentală, arată că și acest pușcăriaș este protejatul prefectului răspopit dr. Dim. Nistor, care protejează cu predilecție indivizi suspecți (vezi cazul Schram-Margan).

Prefectului dr. Nistor i-ar fi intrat în căpățină că bastardul trădătorului Burdea ar fi... ziarist. Condamnatul dirijează și o gazetă scrisă de alții, „Urina Română", în care apar zilnic laude grețoase la adresa prefectului de Timiș-Torontal; iar acesta s'a simțit obligat să-l răsplătească și astfel pe vlăstarul nelegitim al renegatului de pe vremuri, pe care-l îndoapă și cu furnituri de imprimate și cu alte fonduri din bugetul județului.

Bănuim că d. dr. Avram Imbroane, care e încă suferind, habar n'are de isprava zănatecului din capul prefecturii. Așișderea n'au știut de isprava cu Rabinovici nici ceilalți membri fruntași ai organizației guvernamentale dela Timișoara, care s'au arătat surprinși și scandalizați de numirea dela Camera de muncă.

Se pare că, într'o consfătuire pe care au avut-o Miercuri la prefectura de județ, unii dintre acești fruntași au scuturat puțin chelia prefectului uitat de sine, care consideră „gazetar" orice tâlhar de drumul mare. Și se mai pare că s'a hotărît să se facă demersuri urgente pentru revocarea numirii condamnatului, cocoțat într'un loc pe care-l necinstește.

Noi vom stărui ca revocarea acestei numiri să se producă cât mai repede — și să fie demascat și cel ce a intervenit pentru numirea condamnatului, pentruca opinia publică să știe pe cine trebue să disprețuiască.

Deocamdată — repetăm — indicii din surse guvernamentale, din cercurile gazetărești care l-au sondat pe prefectul de Timiș-Torontal (noi nu stăm de vorbă cu răspopitul ipocrit), precum și din cercurile Camerei de muncă, arată că cel demn de dispreț este prefectul dr. Dim. Nistor.

Tâlharul Schram-Simu fuge de instrucție

Se știe cât de strălucit s'a terminat campania „Ecoului" pentru curățirea elementelor compromise din finanțele dela Timișoara: tâlharul Schram-Simu a fost trimis în fața comisiei speciale, urmând a fi alungat definitiv din finanțe, iar protectorul său, faimosul administrator financiar dr. (doctor!) Traian Margan a fost mutat la Sighișoara.

Separat de aceste ponoase, tâlharul Schram Simu are la parchetul și cabinetele de instrucție de pe lângă tribunalul Timiș Torontal mai multe cauze penale în curs de cercetare și e și client al comisiei pentru cercetarea averilor.

Schram-Simu primește aproape zilnic câte o citație, ba dela o instanță, ba dela cealaltă — adică dela celelalte, fiindcă sunt mai multe instanțele cari cercetează trecutul și operațiile suspecte ale acestui fals absolvent de academie comercială.

Tâlharul însă nu răspunde la nici o citație.

Citațiile lui, în cazul cel mai bun, se înapoiază însoțite de mențiunea „plecat fără adresă". De multe ori însă tâlharul uzează și de următoarea stratagemă: nu se prezintă la cabinet la data din citație, ci a doua sau a treia zi, invocând cu zâmbet de imbecil, un pretext oarecare:

— Ieri n'am putut să vi domnule judecător... Am fo bolnav... vă rog să mă ascu tați astăzi.

Sau ceva similar.

Evident, însă, că 'n ziua i care vrea tâlharul să fie as cultat, magistratul instructor ocupat cu alte audieri, așa c dosarul tâlharului continuă s pauzeze.

Trebue să se pună capăt a cestui scandal.

Tâlharul e în permanență i Timișoara, nu e bolnav nicio dată, nici o minciună invocat de el nu poate fi acceptată, tot jocul acesta viclean e făcut pentru temporizarea instrucției.

Știm că în unele cauze s'au lansat mandate de aducere împotriva tâlharului, fiindcă și magistrații s'au plictisit de batjocura cu neprezentarea.

Sesizăm pe d. chestor Ovidiu Gritta asupra acestor împrejurări, rugându-l stăruitor să vegheze ca mandatele de aducere lansate împotriva tâlharului Schram Simu să fie executate.

Despre intercsele cari au determinat repunerea statuii lui Fábián Gábor

(Urmare din pag. I-a)

facă sgomot și să l poată transporta în liniște.

In acelaș număr, am publicat o scrisoare, a unui român, în care se scria:

...Faptul a fost comis de un anonim. De un anonim care e bun român, mai bun decât lichelele cari se lăfăesc în fotoliile publice... actul comis e un simbol. E simbolul demnității românești care nu vrea să se mai lase terfelită și călcată în picioare și tăvălită în noroiu, cu imbecila nepăsare a parvenitului transformat — peste noapte — în apărător al ei... Pentru ca să se știe că aici trăiesc și români cari nu-și pleacă gâtul în fața unor mizerabile oficii francmasone. Ori cum, bine a fost! Și exemplul l-ași vrea urmat... Tu sau voi, cari într'o noapte ploioasă ați reabilitat demnitatea românească de pe aceste meleaguri, v'ași vrea mai apreciați de opinia publică românească!..."

O declarație a primarului

In ziarele minoritare din 5 Septembrie. a apărut următoarea declarație a primarului, pe care am declarat-o atunci de falsă, dar care acum s'a continuat:

„In tot cazul, conducerea orașului, se va îngriji de punerea la loc a bustului și va lua măsuri ca 'n viitor să nu se mai întâmple astfel de cazuri".

Comisia interimară discută

Chestiunea s'a discutat în ședința comisiei interimare din 7 Septembrie. Desbaterile ședinței au apărut în „Ecoul" cu data de 9 Sept. In acea ședință, membrii comisiei, au cerut în ordine:

Párecz: repunerea statuii pe soclu.

Czettel: bustul trebuie să se repună pentru a nu fi sub teroarea unor necunoscuți.

Dr. Vicaș: ...trebuie să punem bustul la loc.

Al. Constantinescu: ...faptul este reprobabil, substratul este de ordin politic și național, fiind urmarea atâtor manifestații revizioniste. ...Fábián a fost scriitor ungur și azi Aradul e românesc.

Dr. Ion Petrilă: statuile trebuie să dispară din locul unde sunt azi. Prin repunere se vor îndârji acei cari au răsturnat bustul lui Fábián, — știu ei pentru ce... trebuie să hotărîm noi: statuile trebuie să dispară de pe străzile Aradului.

Dr. Vicaș: datoria noastră e să punem statuia la loc!

In acea ședință, d. dr. Ursu n'a exprimat nici o părere.

Noi am vrut, în încheerea dării de seamă a ședinței:

Statuile ungurești ce mai sunt pe străzile orașului să fie imediat înlăturate pe cale legală.

Să nu se umble cu jumătăți de măsuri, ci să se procedeze bărbătește.

Cum s'a procedat, se va vedea mai jos.

In fiecare zi...

In coloanele noastre, aproape în fiecare zi, care a urmat s'a vorbit despre chestiunea aceasta, fapta celui ce-a răsturnat bustul fiind analizată și disecată.

„Nu fapta lor e lipsită de demnitate, ci a celor de cari au trebuit să se ascundă sub aripa întunerecului pentru a răspunde cu acea faptă unui gând chinuitor.

Și cine sunt aceștia, cine cere demnitate românească?

Cei a căror conștiință s'a dărâmat sub povara atâtor porcării lipsite de orice pudoare națională?

...Cei cari erau gata să propună ca nu numai în orașul lor ci în întreaga țară, să se facă funeralii naționale lui Barabás Béla?

Aceștia cer „demnitate românească"? Și dela cine? Dela cei cari le pot fi profesori.

Dela cei cari au răsturnat bustul lui Fábián Gábor tocmai pentru trezirea demnității românești a celor cari nu știu s'o gireze, deși ei ar fi cei mai indicați să promoveze noționalismul intransigent ca răspuns la iredentismul unguresc".

Comentarii de felul acesta s'au succedat mereu, fără ca onor. comisia interimară să fi luat vre-o măsură oare care. A tărăgănat chestiunea, amânându-o de Marți pe Vineri, de Vineri pe Marți, și așa mai departe. Până ce ieri am constatat că statuia lui Fábián Gábor a fost pusă la loc.

Cerșește voturile minoritarilor

Căutând, motivele cari au determinat repunerea bustului lui Fábiáa Gábor, am aflat lucruri senzaționale.

D. dr. Ion Ursu, ține și vrea musai să fie primar al Aradului. Ori, cum lucrul acesta este foarte problematic din cauza activității de până acum, d-sa ține, ca pentru alegerile comunale, — cari par excluse — să-și asigure voturile minoritarilor. D. dr. Ioan Ursu, n'a găsit alt mijloc pentru a-și asigura voturile ungurilor, decât prin repunerea bustului, care jignește demnitatea românească. După unii, bustul, — alegerile odată trecute,— împreună cu celelalte statui ungurești, vor fi înlăturate de pe locurile unde stau azi.

Deci târguială în toată legea, târguială cu sentimentele cele mai sfinte ale populației românești.

Bine — veți întreba — dar nu s'a opus nimeni la această condamnabilă manevră a d-lui dr. Ursu?

Ce pot face — răspundem noi tot printr' întrebare — cei doi consilieri, d-nii Al. Constantinescu și Ion Petrilă, cari dela început au fost contra repunerii busturilor, contra majorității care era de partea d-lui dr. Ioan Ursu?

Faptul e condamnabil. De aceia vom continua și vom cere mereu, ca busturile ungurești ce mai sunt pe străzile Aradului. să fie înlăturate. pentru a nu mai fi nevoie să le înlăture alții, ascunși iarăși sub vălul negru al nopții. Radu Baltag

Inmormântarea Regelui Alexandru

Dimineața la intrarea în biserică, sunt rânduiți 40 de generali.

La ora 7.50 a sosit d, Lebrun, M. S. Regele Carol al II-lea și A. S. R. principele Nicolae.

Sosesc apoi, Ducele de Kent, Ducele de Spoletto și Arhiducele Anton de Habsburg.

La ora 7.53 sosește M. S. Regina Maria a României, însoțită de principesa Ileana și soția primului regent Paul.

Sosesc apoi șefii misiunilor, reprezentând 22 de state.

La ora 8 fără 2 minute, se apropie automobilul regal cu M. S. Regina Marioara a Jugoslaviei și M. S. Regele Petru al II-lea.

La ora 8 a început serviciul religios, oficiat de I. P. S. patriarh Varnava, asistat de 20 de episcopi.

Micul Rege Petru II. plângea în timpul serviciului.

Regina Marioara a leșinat încât a fost dusă în altar până și-a revenit.

Sicriul a fost așezat pe un afet de tun, și învăluit cu drapele tricolore.

La gară, cortegiul aproape la ora 11.

Imediat sicriul a fost coborît de membrii guvernului, după care detașamente de trupe române și jugoslave au defilat în fața coșciugului.

La ora 11 și 5 minute, trenul mortuar cu toți invitații a plecat la Topola.

Răspunderea Ungariei în fața istoriei

(Urmare din pag. III-a)

tul nostru, fiindcă, din cauza unui popor ca cel maghiar, ar fi păcat să sufere din nou Europa.

Așteptăm să cunoaștem textul demersurilor Micei Înțelegeri la Budapesta în speranța că, printr'o minune, se va putea obține o satisfacție fără a fi necesară o intervenție militară.

Ungaria trebue sancționată fără a se cere din nou tributul de sânge al popoarelor cari au mai sângerat pentru dreptate și își au sutele de mii de morți pe câmpul de onoare.

Bine ar fi dacă Ungaria s'ar desmetici în ultimul moment disolvând toate organizațiile revizioniste și ar declara solemn în fața lumii că renunță definitiv la ori ce revendicări teritoriale, sub sancțiunea de a fi desființată și împărțită într'un caz de revenire asupra acestor angajamente.

Numai astfel va putea fi evitat războiul care ar avea menirea să dea satisfacție poporului jugoslav pentru suprimarea Regelui Alexandru.

Va înțelege Ungaria că i-a sunat ceasul desmeticirii?

Ne îndoim. i. p.—r

Prefect și agent comercial?

Condamnatul C. D. Rabinovici a monopolizat în ultimul timp comenzile de imprimate dela autorități.

Cum se execută aceste comenzi, cum se face recepția lor, vom arăta pe îndelete cu altă ocazie.

Deocamdată vrem să arătăm că deși condamnatul C. D. Rabinovici nu e demn de nici o încredere în materie de comenzi, nu numai pentrucă e un individ pătat, ci și pentrucă a fost o reclamație împotriva lui tocmai pe chestiunea incorectitudinii sale comerciale, individul continuă să fie preferat față de alte tipografii cinstite.

Mai grav e că prefectul de Timiș-Torontal, care are o slăbiciune suspectă pentru cei ce calcă pe cărări strâmbe, s'a făcut agentul condamnatului Rabinovici, silind diverse autorități să-și execute comenzile în tipografia condamnatului.

Avem cazuri concrete, pe care le putem dovedi la nevoe.

Ministerul de interne știe că prefectul dr. Dim. Nistor face pe agentul comercial al unui condamnat?

Tipografia Lovrov & Co. Arad